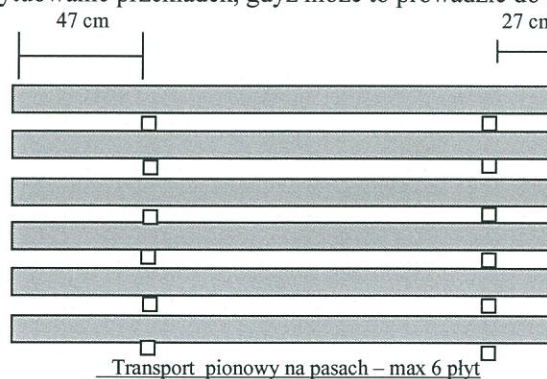

Instrukcja technologiczna dotycząca składowania, przenoszenia i montażu oraz użytkowania w okresie zimowym płyt peronowych typu P (standard dostateczny wg Id-22) z dotykowym pasem bezpieczeństwa - 40 cm (w odległości od krawędzi 1,5 m). Żółta linia ostrzegawcza – 20 cm z tworzywa sztucznego.

Składowanie.

- składowanie płyt powinno odbywać się na wyrównanym, utwardzonym i odwodnionym podłożu
- płyty peronowe należy składować w pozycji wbudowania (wierzchnią stroną do góry)
- płyty należy składować na magazynie na przekładkach do wysokości max. 6 warstw
- każda płyta powinna spoczywać na dwóch przekładkach o przekroju min. 5x5 cm (od strony linii z tworzywa sztucznego przekładki powinny być wykonane z tworzywa odkształcalnego, lecz na tyle wytrzymałego żeby przeniosły ciężar płyt np. styrodur, na powierzchni betonowej mogą być stosowane przekładki drewniane) ułożonych w kierunku poprzecznym do długości elementu
- przekładki w kolejnych warstwach należy układać ściśle w pionie jedna nad drugą!
- niedopuszczalne jest inne usytuowanie przekładek, gdyż może to prowadzić do uszkodzenia elementu (pęknięcia)

Transport poziomy i pionowy płyt peronowych .

- Do podnoszenia pojedynczej płyty należy używać system transportowy typu Pfeifer lub Schroeder (kotwy i pętla transportowa) oraz specjalnego zawiesia belkowego (nośność jednej kotwy transportowej RD16 – 1,2 t).
- transport płyt środkami przewozowymi powinien odbywać się przy użyciu zabezpieczeń uniemożliwiających przemieszczanie się wyrobów
- rozładunek ze środków przewozowych odbywać się powinien przy użyciu odpowiednich zawiesi pasowych lub specjalnych trawersów
- **jednorazowo należy podnosić trawersem za kotwy transportowe tylko jeden element!**
- **przy podnoszeniu pasami, podnosić max. 6 płyt,**
- przy układaniu płyt peronowych zabrania się ich dobijania (np. ciężkim młotem) co może być przyczyną ich pęknięcia i wyszczerbienie krawędzi
- urządzenia dźwigowe należy stosować o udźwigu dostosowanym do masy elementu.

Użytkowanie w okresie zimowym .

W okresie zimowym w celu uniknięcia uszkodzenia wierzchniej warstwy płyt zabrania się skuwania warstwy lodu lub ubitego śniegu z powierzchni płyt peronowych za pomocą ostrych narzędzi np. łomy, łopaty. Do odgarniania śniegu i usuwania zmarzliny lodowej należy stosować profesjonalne narzędzia ręczne (plastikowe wykończenia krawędzi) lub odśnieżarki mechaniczne, które nie spowodują uszkodzeń na powierzchni płyty.

Do zimowego utrzymania nawierzchni zaleca się stosowanie środków chemicznych opartych na bazie: kwasów mrówkowych, octanów wapniowo – magnezowych, mocznika. Środki te są równie skuteczne co chlorki lecz mniej destrukcyjne dla samej nawierzchni betonowej (mleczka).

Dopuszcza się również stosowanie środków odładzających w postaci chlorku sodu NaCl, chlorku wapnia CaCl₂ lub ich mieszaniny (stosowanie kryteriów oceny zgodności dot. mrozoodporności nawierzchniowej podanej w normie PN-EN 1339 - zał. D). Do uszorstnienia powierzchni peronu w sezonie zimowym można stosować również piasek fr. 0-2mm. Ewentualne przebarwienia na powierzchniach płyt spowodowane warunkami atmosferycznymi (opady, słońce, wykwyty wapienne) nie zmieniające cech fizycznych betonu oraz tworzywa sztucznego- nie podlegają reklamacji.

Kielce dn. 1.02.2017

Opracował:

GŁÓWNY TECHNOLOG
[Signature]
inż. Tomasz Wrona